

щѡ плачешъ; когò трáсишъ; а́ ѿнà, понеже мѡслеше че ѿ градина́ро, рече мѡ: господине, ако си го ты зель, кажи ми гдѣ си го положи́лъ: и́ азъ ще да го земемъ.

16 Рече и́ Исхсъ: Маріе а́ ѿнà те ѡбърнà, и мѡ рече: равнѡнї, което ще да се рече, оучителю.

17 Рече и́ Исхсъ: не прикоснѡвайсе до мене: защото іо́ще не самъ се качилъ кодъ ѡцá моего: но и́ди при братѡа та ми, и речи ѡмъ: качѡвамсе кодъ ѡтца́ моего и ѡтца́ вáшего, и кодъ Бга́ моего и Бга́ вáшего.

18 И дойдѡ Маріа Магдали́на, и каза на оученицѡ те че видѡ Господа, и защѡ и́ рече тѡа (а́мъ).

19 И като беше кжснѡ вечеръ тà въ тѡа дѡнь въ первѡшатъ на седмицата, и вратà та бѡхà заключени тãмъ, гдѣто бѡхà оученицѡ те неговѡ собрани заради́ стращѡтъ Іудейскїи, дойдѡ Исхсъ и застанà на средъ, и рече ѡмъ: миръ вамъ.

20 И тѡа́ като рече, показà ѡмъ ржцѡ́ те и носѡ́ те, и ревра́ та си, а́ оученицѡ те се возрадова́хà като видѡхà Господа.

21 Я́ Исхсъ ѡмъ рече пãки: миръ вамъ: каквѡто ме прати́ ѡцъ, и́ азъ въ прãшамъ.

22 И като рече тѡа́, а́хнà, и рече ѡмъ: прїимите а́хъ стъ.

23 На който прѡстѡтите грѣхѡвѡ́ те, ще да ѡмъ се прѡстатъ, а́ на който джржіте, ще да се джржатъ.

24 Я́ Ѳѡмà, є́динъ ѡ́ два нãесе те, който се говори́ близнецъ, не беше тãмъ съ нихъ когãто дойдѡ Исхсъ.

25 И говорѡхà мѡ дрѡги те оученицѡ: видѡхме Господа а́ тѡй ѡмъ рече: ако не видимъ на ржцѡ́ те мѡ рãнъ те ѡ́ гвѡздеи́ те, и не тѡримъ прѡстатъ мѡй въ рãнъ те гвѡзднъ, и не тѡримъ ржкà та мѡа́ въ ревра́ та мѡ, не щемъ да повѡровамъ.

26 Я́ послѡ́ по ѡ́семь днѡ́ пãкъ бѡхà оученицѡ те мѡ́ вънѡтре, и Ѳѡмà съ нихъ: дойдѡ Исхсъ, като бѡхà вратà та затворени, и застанà посредъ нихъ, и рече: миръ вамъ.

27 Послѡ́ рече на Ѳѡмà: донеси́ прѡстатъ тѡѡй тѡва, и виждь ми ржцѡ́ те: и донеси́ ржкà та си, и тѡри въ ревра́ та мѡй: и не бжди невѡренъ, но вѡренъ.

28 И ѡ́говори́ Ѳѡмà, и рече мѡ: Господь мѡй, и Бгъ мѡй.

29 Рече мѡ́ Исхсъ, защѡто ме видѡ повѡрова́: блажени който не сã видели и́ повѡрова́хà.